

της Ἑλλάδος πολιτικῆν καὶ φιλολογικὴν ἱστορίαν. Ὁ Νικόλαος Δραγοῦμης, γεννηθεὶς πρὸ ἑβδομηκονταετίας περίπου, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαθητεύσας, ἔφυγεν ἐκεῖθεν μετὰ τῶν οἰκείων εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ἐξαναστάσαν Ἑλλάδα. Ὑπερηστῆς τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν τοῖς γραφείοις διαφόρων ἑθνικῶν συνελεύσεων καὶ προσωρινῶν κυβερνήσεων, εἶτα δὲ ὑπὸ τὸν Κυβερνήτην καὶ τὴν νεαρὰν βασιλείαν, ἀπέσχε κατόπιν τῶν δημοσίων, καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ στάδιον τῆς φιλολογικῆς ἐργασίας, ἐκδοῦς μὲν ἐν πρώτοις τὴν Πανδώραν, τὸ σπουδαιότατον καὶ μακροβιότατον τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων, ὅσα ἀπέκτησεν ἡ νεωτέρα Ἑλλάς, εἶτα δὲ γαλλιστὶ τὸν Θεσπία τῆς Ἀνατολῆς, ἕνα τῶν καλλίστων ὑπερμάχων τοῦ τοσοῦτον κατὰ τὰ 1854 παραγνωριζομένου ἐν τῇ Ἑσπρίᾳ καὶ προηλακίζομένου ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὑπὸ ἀληθοῦς καὶ ἀδιαπτώτου ἑλαυνόμενος αἰσθηματος τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, — ὡς μεταξὺ ἄλλων ἀποδεικνύει καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀπαίσιον τῆς χολέρας ἐποχὴν μετὰ σπανίας αὐταπαρνήσεως ἐκπλήρωσις ἀναθεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς — ὁ Δραγοῦμης εἰργάσθη πάντοτε πρόθυμος, καὶ τοῖς ἰδιωτεύων, ὁσάκις εἶτε ἡ κυβέρνησις εἶτε ὁ ὄμιλος, εἶτε καθιδρύματα ἐκπαιδευτικὰ ἐπακαλέσθησαν τὴν συνδρομὴν τῶν γνώσεων αὐτοῦ καὶ τῆς πείρας· ἀπεδέξατο δὲ πολλὰκις, χωρὶς ποτε νὰ ὀκνήσῃ ἢ δυσανασχέτησθαι, καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σχολείων λειτουργίαν, καὶ μετὰ ζήλου, δυσσευρέτου σήμερον, ἐξεπλήρωσεν ἔργα, οὐδὲν μὲν ἀποφέροντα κέρδος οὐδὲ δόξαν πρόγειρον, οὔτε εἰς αὐτάρκη ἐπίδειξιν παρέχοντα ἀφορμὴν, ἀλλὰ γεννῶντα ὅμως τὴν ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος εὐάρεστον ἐκείνην συναίσθησιν. ἦν ἀσμενίζουσι οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν λημονοῦντες τὰ ἴδια. — Περὶ τοῦ μεγάλου ἀληθοῦς, καὶ σπουδαιότητος διὰ τὴν νεωτέραν φιλολογικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, δημιουργήματος τοῦ Δραγοῦμης, τῆς Πανδώρας, οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ γείνη ἐνταῦθα λόγος, διότι τὸ ἔργον εἶνε ἄξιον μακρᾶς σπουδῆς καὶ ἐπισταμένης ἐκτιμήσεως· τοσοῦτο δὲ μόνον ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα, ὅτι τὸ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὄλην ἐναντίον τῶν συνήθων παρ' ἡμῖν προσκομμάτων παλαιῶσαν περιοδικὸν ἐκεῖνο σύγγραμμα, συγκεκριλασιῶς οὕτως εἰπεῖν τὴν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα φιλολογικὴν ἡμῶν ἱστορίαν, καὶ ἀντικατοπτρίζει τὴν κατ' αὐτὸ διανοητικὴν τῶν ἔθνους κίνησιν, ἥτις οὔτε μικρὰ οὔτε ἀναξία λόγου ὑπῆρξε. — Πλὴν τῶν παντοδαπῶν αὐτοῦ ἄρθρων καὶ διατριβῶν, καὶ τῶν γλαφυρωτάτων ἀληθῶς μεταφράσεων του, αἰτινες καὶ σήμερον ἐτι πρόκεινται ὑπογραμμῶς ὑφους ἀνεπιτηδέυτου καὶ σώφρονος, καταλείπει ὁ Δραγοῦμης συγγραφὴν πολυτιμωτάτην διὰ τὴν πάτριον ἱστορίαν τὰς Ἀναμνήσεις του, ὧν ἐνδελεχῶς ἡσχολεῖτο παρασκευάζων, δὲν κατώρθωσεν ὅμως δυστυχῶς καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν, προληφθεὶς ὑπὸ τοῦ μοιραίου τέλους.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σχολογος, ἀγωνοθετοῦντος τοῦ κ. Καραπάνου, ἀγγέλλει, ὅτι ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ὀρίξει ἀνὰ τρία ἢ τέσσαρα βραβεῖα κατ' ἔτος εἰς τὰ περὶ δημοτικῆς παιδείσεως δοκιμώτερα συγγράμματα πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Τὰ βραβεῖα ἀπονεμηθήσονται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Α' ἔτος, φρ. 1500 δι' ὀδηγῶν τῶν νηπιαγῶν μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, παιδιὰς μετὰ εἰκόνων καὶ ὀδηγιῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Froebel καὶ ἀλφαριθμητικῶν, ἀνὰ 500 φρ. Β' ἔτος, φρ. 2000, δι' ἀριθμητικῶν, ἱερῶν ἱστορίων μετὰ εἰκονογραφιῶν, ἑλληνικῆν ἱστορίαν βιογραφικῶς καὶ ὀδηγίαν πρὸς διδασκαλίαν τῆς γεωγραφίας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἀνὰ 500 φράγκα. Γ' ἔτος, φρ. 1750 δι' ὀδηγίας πρὸς διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς, γραμματικῶν ἀνὰ 500 καὶ ἑλληνικῆν χρηστομάθειαν εἰς δύο τόμους 750 φρ. Δ' ἔτος, φρ. 1750 διὰ στοιχειώδη φυσικὴν καὶ χημείαν, στοιχειώδη φυσικὴν ἱστορίαν ἀνὰ 500 φρ. καὶ πραγματικὰς διαλέξεις 750 φρ. Ε' ἔτος, φρ. 1500 διὰ μουσικὴν συλλογὴν ᾠμάτων καὶ μάλιστα δημοτικῶν, καλλιγραφίαν καὶ ἰχνογραφίαν ἀνὰ 500 φρ. Σ' ἔτος, φρ. 1500 δι' ὕγιεινὴν, κηπουρικὴν καὶ ἀναγνωσματάριον πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ ἀνὰ 500 φρ.

— Ἐν τῇ Ὠρᾷ ἐδημοσιεύθη πραγματεία τοῦ κ. Κ. Σάθα « Περὶ τῆς λεγομένης ἐξολαθίσεως τῆς Ἑλλάδος ». Ἐπὶ τῆς πραγματείας ταύτης ἀπήντησεν ὁ κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος διὰ τῆς Ὠρᾶς, τῆς 14 Μαρτίου.

— Ὁ κ. Δ. Βερναρδάκης ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῇ Ὠρᾷ (9 καὶ 10 ἰανουαρίου) ἄρθρων τῶν κκ. Κ. Παπαρρηγόπουλου καὶ Σ. Κουμανοῦδης « Περὶ τῶν

φημιζομένων σλαυικῶν κτισμάτων ἐν Ὀλυμπίᾳ » ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἐφημερίδι περίεργον διατριβὴν περὶ τῶν λέξεων τσομπάνης καὶ στάνη. Εἰς τὴν διατριβὴν ταύτην ἀπήντησε διὰ τῆς Ὠρᾶς (16 φεβρουαρίου) ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος, πρὸς ὃν ἀντήρητησεν διὰ τῆς Ἐφημερίδος (14 μαρτίου) ὁ κ. Δ. Βερναρδάκης. Ἐπὶ τῆς νέας ταύτης ἀνταπαντήσεως ἀπήντησεν ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος διὰ τῆς Ὠρᾶς (15 μαρτίου).

— Καθ' ἣν ὥραν τυποῦται τὸ φύλλον ἡμῶν ἐλάβομεν ταχυδρομικῶς τὰ ἐξῆς δύο σπουδαῖα συγγράμματα τοῦ κ. Κ. Ν. Σάθα, ἐν Βενετίᾳ ἐσχάτως τυπωθέντα: 1^{ον} Ἱστορικὸν δοκίμιον περὶ τοῦ θεάτρου καὶ τῆς μουσικῆς τῶν Βυζαντινῶν (ἀποσπάσματα τινὰ τοῦ ὅποιου ἐδημοσίευσεν πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἡ Ἐστία) καὶ 2^{ον} Κρητικὸν θέατρον ἢ Συλλογὴ ἀνεκδότων καὶ ἀγνωστων δραμάτων.

— Τὴν 10 μεσοῦντος ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ὁ α' ἀριθμὸς καθημερινῆς ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον Πρωΐα. Διευθυντῆς αὐτῆς εἶνε ὁ κ. Ἀντωνίος Δαμασκηνός, συντάκτης δὲ ὁ δικηγόρος κ. Ι. Α. Ἀντωνόπουλος.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Λιβαδά ἐδημοσιεύθη τεῦχος περιέχον τὸ διήγημα « Ἐλφρίδα » καὶ ἄλλὰ τινὰ πεζογραφήματα Ἰταλιστῶν ἐκδοθέντα κατὰ τὸ 1842 ὑπὸ Κωνσταντινου Λιβαδά.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐστίας πωλοῦνται οἱ μέγροι τοῦδε ἐκδοθέντες 6 τόμοι αὐτῆς, ἀδευτοὶ μὲν πρὸς φρ. 5, δεδεμένοι δὲ πρὸς φρ. 8.

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Π. Ε.	Βαρόμ.	Θερ.	Κελ.	Av.	Παρατηρήσεις.
Μάρ.	7 755.32	18.8	6.2	ΝΔ.	τὴν ἔσ. λ βροχὴ (0''45)
	8 753.12	16.6	8.1	ΝΔ.	
	9 750.00	18.3	9.8	ΝΔ.	
	10 749.86	18.9	8.8	ΝΔ.	τὴν ἔσπ. ΒΔ. ἀστράπαϊ.
	11 746.96	20.2	10.7	ΝΔ.	
	12 744.81	20.6	10.7	ΝΔ.	
	13 744.93	20.8	11.6	ΝΔ.	

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

[Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαρτίου 1879.]

Ἄρτος α' π.....	52	Ἄπδια ἢ δκά.....	
» β' π.....	48	Μῆλα.....	2.—
Κρέας βόειον.....	2.—	Ἀμύγδαλα Χίου.....	2.40
» μόσχιον.....	2.60	Χουρμάδες.....	1.80
» πρόβιον.....	1.40	Καρύδια γαλ.....	1.50
» ἀμνοῦ.....	1.60	Καφές α' π.....	4.40
Χοιρινόν.....		» β' π.....	4.20
Ὄρνις.....	3.50	Ζάχχ. κερ.....	1.80
Ὄρνιθιον.....	2.25	».....	1.80
Γάλος.....	14.—	Ἐλαιον α' π.....	1.40
Γαλοπούλα.....	12.—	» β' π.....	1.30
Νῆσσαι τὸ ζεῦγος.....	4.—	Χαβιάρι.....	16.—
Πισσοῦνα.....	2.25	Λυγοτάραχον.....	24.—
Λαχώς.....	4.—	Τυρός Ἐλβετ. ὄκ.....	4.40
Πέριδι τὸ ζεῦγ.....	5.50	» Ὀλλανδικός.....	4.80
Εὐλόχοτται τὸ ζεῦγ.....		» Ἑλλ. ἀσκοῦ.....	2.40
Ἄστακός μικ. ὄκά.....	3.50	» Κρητικ.....	3.20
Συναγρίς.....	2.60	Βούτυρον νωπόν.....	10.—
Κέφαλοι.....	2.40	Βούτ. ἀσκοῦ.....	4.60
Μπαρμπούνια.....	2.60	Ὀρῶσιον κοινόν.....	80
Ὠὰ τὰ 2.....	20	» Βενετ.....	90
Κρόμμυμα.....	20	Πάστα ἢ ὄκ.....	80
Κουκία χλωρὰ.....	60	Μακαρόνια.....	80
Πατάτες ἢ ὄκά.....	30	» Νεαπόλειος.....	1.60
» ἑφετινές.....	40	Κόλλα.....	1.70
Δομάτες ξεν.....	1.60	Σάπων Ζακύνθου.....	1.50
Ἀγρινάρες ἐκ.....	10	» ἐντόπιος.....	1.30
Μπιζέλια ἢ ὄκά.....	1.60	Σπερματζέτα.....	1.85
Σπαναί.....	20	Πετρελαιον.....	80
Πορτογάλλια τὰ 2.....	13	Κάρβουνα ὁ σατῆρ.....	6.50
Κάστανα.....	60	Ἐύλα ἢ ὄκά.....	4